

Az új tervévre, új munkára készülnek a Szegedi Ruhagyárban

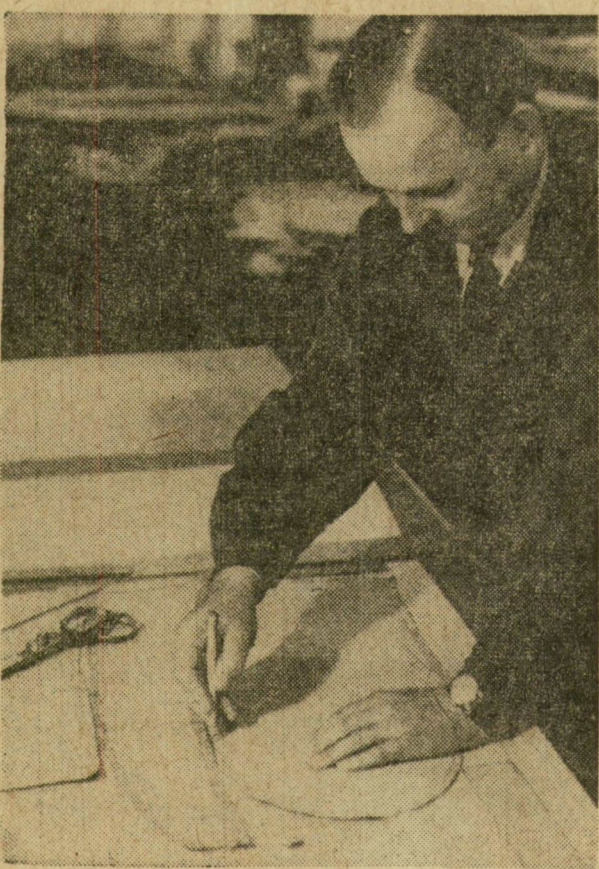
A Könnyűipari Minisztériumban már évekkal ezelőtt elhatározták a ruhagyárak vegyeskereskedelmi jellegének megszüntetését. Olyan termelési egységeket akarnak kialakítani, amelyek nagy tömegben állítják elő ugyanazt az árucikket. Így aztán azonos költséggel több terméket jobb minőségben készíthetnek és adhatnak át a kereskedelemnek. Ezt az elhatározást ez év végéig akarják megvalósítani. Az átszervezés természetesen érinti a Szegedi Ruhagyárt is, amely e »szereposztásban« a közületi cikkek gyártását kapta.

Ma még a régi gyártmányok uralkodnak a munkaszalagokon. Ezek gyártása köti le az erőt, hiszen a negyedév végéig még sok öltönyt, eső- és műbőrkabátot kell készíteni, hogy teljesíthessék az évi tervet. Emellett azonban már készülnek az új évre, az új munkára. Évekkel ezelőtt már dolgoztak közületek részére, ezért a vezetők egy része ismeri a munkának ezt a fajtáját. De azért nekik is készülniük kell, mert — ahogy mondják — ma már nem azon a szinten kell gyártani ezeket a ruházati cikkeket sem, mint amilyen szinten készítették 5–6 évvel ezelőtt.

Az új gyártmányok szabásmintái

Az új munkára készülődés egyik első mozzanata volt, hogy több vezető tanulmányutat tett, meglátogatta a nyíregyházi, székesfehérvári és a budapesti ruházati gyárat. Ma még ezek az üzemek készítik azokat a cikkeket, amelyeket január elseje után a szegediek gyártanak. Már itt ismerkedtek a munkaszervezéssel, a gyártástechnológiával. Ezzel még nem merült ki a tapasztalatok átvétele. Néhány hét múlva őket követik majd a munkamódszerátadók is. Ők azért mennek később, hogy az átállás napjaiban még frissen éljen bennük a tapasztalat.

A laboratóriumban, ahonnan a kész ruhák, esőköpenyek, műbőrkabátok, s a többi termékek matricái elindulnak, már az új gyártmányok szabásmintáit készítik. Rövidesen elkészülnek az első közületi ruha-mintadarabok is, amelyekből egyet-egyet elküldenek a megrendelőknek. Ezek készítése közben már a folyamatos

(Somogyiné felv.)

Király László, a laboratórium dolgozója az új modelleket rajzolja.

termelésre is gondolnak, alaposan tanulmányozzák a munkareszortokat. A részletes technológiai leírást megkapják a textilüzemektől, és eszerint kezdik el a termelést.

Adósságmentes új évet

A Szegedi Ruhagyárban már jó előre kidolgozzák az átállás minden mozzanatát, hogy ne legyen fennakadás, mert ha adóssággal kezdik az évet, ez rányomja a bélyegét hosszú ideig a termelőmunkára. Úgy tervezik, hogy egy nap alatt lebonyolítják az átállást. Természetesen nem ilyen egyszerűen történik majd az, hogy kifutnak az utolsó szövetöltönyök és elfoglalják helyüket a postás, vasutas, egyéb ruhafélék. Ezt csak így leírni könnyű, de valóra váltani annál nehezebben. Ezért a pártszervezet termelési felelősei már arról tanácskoztak, hogy a munkásokhoz fordulnak segítségért. Szeretnének mozgalmat kezdeni az éves terv idő előtti befejezésére, hogy az év utolsó napjaiban már intenzívebben foglalkozhassanak az új gyártási módok tanulmányozásával.

Előreláthatóan sikerül megvalósítani ezt az elgondolást. Hiszen adósságmentesen kezdtek a negyedik negyedévet is, és a termelési mutatókkal sincs baj. A tervezett egy főre, egy napra jutó

termelési érték 727 forint helyett 763 forint.

Egységesítik a gépparkot is

A ruhagyárak profilírozásával egységesítik a gépparkot is. Csak 3–4 típusú varrógépet alkalmaznak egy-egy ruhagyárban. A szegediből is áttelepítenek néhány típust más üzemekbe. A gyár karbantartó műhelyében már megkezdtek az átadásra kerülő gépek generáljavítását. Csak jól kijavított, üzemképes gépeket adnak és ilyeneket vesznek át. A gépek átcsoportosításával megkönnyebbül majd az alkatrészgyártás, gyorsabb lesz a gépjavítás, s ezzel lényegesen kevesebb lesz a gépkiesés.

A profilok új kialakítása után majd nagy szükség lesz arra, hogy az üzemben belül igyekezzenek új módszerek, gyártmányok, gyártási eljárások kialakítására, a technológiai tökéletesítésére. Ezen az úton kell majd tovább emelni a termelékenységét, másként a profilírozás csak félmegoldásra vezet.

Meggyorsítják az utasforgalmat a dorozsmai villamoson

Kísérletképpen új egykalauzos rendszert vezetnek be

A Szegedi Közlekedési Vállalat a gyorsabb, kényelmesebb utasszállítás érdekében próbálják a dorozsmai új, egykalauzos rendszert vezetni be a dorozsmai 7-es villamosvonalon. A külföldi tapasztalatok alapján kísérlet lényege a következő:

A 7-es villamosvonalon közlekedő két kocsi szerelvényeken a kalauz mindenkori a hátsó kocsi tartózkodik, míg az első kocsi — ahová csak bérlettel, vagy utazási igazolvánnyal lehet fellelni — az ellenőrzést a kocsit vezetője végzi. Itt természetesen csak az első peronon van felszállás, leszállás pedig a hátsó peronon.

A menetirány szerinti második kocsi — a pótkocsi — az utasok a hátsó peronon szállnak fel, ahol a peronon tartózkodó kalauztól jegyet váltanak. Leszállás a pótkocsi első peronján. A tervek szerint nagyobb méretű csomaggal, amelyek szállításáért fizetni kell, zárólag a menetirány szerinti hátsó kocsihoz lehet szállítani.

A Közlekedési Vállalat a tanácsal és a közlekedésszervezettel folytatott alapos előkészítés után akarja bevezetni az egykalauzos rendszert. Már elkészítették a megfelelő szövegű figyelmeztető táblákat is, amelyet a próbajáraton helyeznek el.

Az új kalauzrendszer bevezetése remélhetően meggyorsítja az utasforgalmat, kényelmesebb, jobb lesz az utazás.

A 7-es számú próbajáratra előkészített villamoskocsikra a figyelmeztető táblák mellett a közlekedésbiztonságért úgynevezett viszázpillantó tükröket szereltek fel mindkét oldalra. Egyébként visszapillantó tükrökkel folyamatosan felszerelik a többi szegedi villamoskocsit is.

Amennyiben az új, egykalauzos rendszer bevalik, s a lakosság megfelelően tartja, akkor folyamatosan a többi szegedi villamosjáraton is bevezetik.

Az ötéves tervben megteremtjük az állattállomány szilárd takarmánybázisát

Több mint félmillió holddal nő a takarmánynövények vetésterülete, kialakul az iparszerű takarmánygyártás

A második ötéves terv egyik fontos célkitűzése, hogy mind a közellátás, mind az export számára növekedjen a hús, a tej és a tojás termelése. A következő években ezt a feladatot a mezőgazdaság elsősorban nem az állattállomány növelése, hanem minőségének javítása és termelékenységének emelése útján valósítja meg. A minőség javításának, azaz az állati termékekhozamok növelésének legfontosabb feltétele most a szilárd takarmánybázis megteremtése. A cél az, hogy kalóriás és keményítőterekben

1963-tól hazai termésbiztosítsa az állattállomány teljes takarmányszükségletét.

A szilárd takarmánybázis megteremtése bizonyos szerkezetváltozást igényel a növénytermesztésben.

Az ország takarmánytermelő területe öt év alatt több mint fél millió holddal növekszik.

A kukorica vetésterülete a mostanival lényegében azonos marad, hiszen az már igen sokat nőtt az utóbbi években. Nagymértékben — csaknem 60 százalékkal — bővül az őszi árpa termesztése. A fehérjeérték növelésének követelménye nagyobb szerepet ad a hüvelyesek, elsősorban a takar-

mányborsó és a szója termesztésének.

A szilárdtakarmányok közül az évelő pillangósokat, ezen belül a lucernát természetesen majd a legnagyobb területen, ennek lisztje ugyanis alkalmas a fehérje- és aminosavak pótlására. Az ötéves terv végéig mintegy 40–45 nagy kapacitású lucernaszárítót helyeznek üzembe.

Nem a takarmánynövények közé tartoznak, de a takarmányellátás javítását szolgálják az olajosnövények, amelyeknek vetésterülete 90 százalékkal növekszik.

A szilárd takarmánybázis megteremtésének a vetés-szerkezet módosításánál is fontosabb eszköze

a terméshozamok növelése.

A termésátlagok nagyarányú növelését — a gondosabb, fegyvermezettebb munka, a nagyobb hozzaértés mellett — jelentős anyagi eszközök és más intézkedések is biztosítják.

A kukorica 17–18 mázsás holdankénti termését szolgálja majd, hogy a tavalyi 50 és az idei 70 százalék helyett

1965-ben a terület 90 százalékan vetünk hibridkukoricát, a fennmaradó tíz százalék

a régebbi fajták fenntartását szolgálja. A vegyszeres gyomirtást — főképpen hazai gyártmányokra alapozva — széles körben kiterjesztjük.

A második ötéves terv végén az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek körülből

70 százalékkal több szilárdtakarmányt takarítanak be, mint 1960-ban. Ennek biztosítására többek között két és fél szerszere, kereken

száz ezer holdra terjesztik ki a szilárdtakarmányok öntözését,

a betakarítás gépesítésének fokozásával és jobb munkaszervezéssel a terület egy részén a mostaninál többször kaszálnak, a silókukorica hozamát alaposabb mélyszántással és a tőszám növelésével is emelik.

Az állattállomány takarmányszükségletének biztosítása az ötéves tervben ipari-termelési feladatot is jelent. Fokozatosan

kialakul az abrakkeverék előállításának új iparága, amely korszerűbb, belterjessebb, termelékenyebb takarmányozási módszereket tesz lehetővé a mezőgazdaságban. Az idei 17–20 ezer vagon helyett 1965-ben 210 000 keveréktakarmányt állítunk elő.

Nagymértékben növekszik az intenzív nagyüzemi takarmányozásban nélkülözhetetlen állati fehérjék hazai gyártása is.

A takarmányszükséglet biztosításának, de egész mezőgazdaságunknak is egyik legjelentősebb, eddig

alig kihasznált tartalékát képezik a rétek és legelők.

Összes területük jelenleg csak 2,5 millió hold, s eddig mégsem volt sok részük az állatok ellátásában, mert a volt közbirtokossági legelők zöme elhanyagolt. A mezőgazdaság szocialista átszervezésének befejezése most megteremtette a feltételeket »szűzföldjeinknek«, a réteknek és legelőknek jobb hasznosításához.

A következő években a rétek és legelők területét 190 ezer holddal csökkentik ugyan —, hogy a jobb minőségű földeken értékesebb szántóföldi növényeket és gyümölcsöt termeszthessenek —, de a némileg csökkent terület is lényegesen több takarmányt ad majd, mint a mostani, mert

a holdankénti hozamokat átlagosan ötven százalékkal emelik.

Ennek érdekében csaknem megötszöröződik az öntözött terület, s széles körben kiterjesztik a vegyszeres gyomirtást. Készül már a korszerű, intenzív réti- és legelőgazdálkodás tudományos megalapozása, s ennek keretében a rétek és legelők minőségének, jellegének feltérképezése is. (MTI)

K. B.

Bevonulók között

A lelkes hangulatú szeptemberi sorozások után tegnap, pénteken reggel megkezdődött a szegedi és környékbeli ifjak bevonulása a tényleges katonai szolgálatra.

Reggel hét órakor kezdődött a fiatalok áramlása Alsóvárosra, a MAV Petőfi Sándor Művelődési Otthonába. Kisebbségi csapatok, csoportok érkeztek egymásután, legtöbbször vidám nótaszóval. Elkísérték fiaikat, testvéreiket, férjeiket és barátait a hozzátartozók, ismerősök is. A vidékiekkel, községük, városuk leendő harcosaival együtt több párttitkár, vagy tanács vezető is. A művelődési otthonban bajtársi szeretettel fogadták a bevonulókat, s csakhamar megkezdett a Szegedi Szálloda és Vendéglátó Vállalat kisistáinak kulturális csoportja és ifj. Lakatos Béla népi zenekarával, hogy a várakozás idején szórakoztassa a bevonulókat. Vidáman telt az idő.

Elénk eszmecsere folytattak életük következő két esztendejéről az együtt bevonuló barátok, fiatalok. Benedek Tibor MAV-dolgozó — aki egyébként a KISZ szegedi városi bizottságának tagjaként működött bevonulásáig — mesélte örömmel: »Nem hiába tárgyaltunk sokat az ifjúsági szervezetben a haza védelméről, a békéről, melyen örökölni kell. Meglátszik itt mindenkin, hogy tudatában vagyunk kötelességünknek...«

Forgó József asztalos édesanyjával és feleségével beszélgetett: »Ne keseregjen édesanyám! — mondta, de Forgó néni nem is kellett különösképpen vigasztalni. Egyik fia már leszerelt, s nem panaszkodott a katonáeletrre, nem is szólva, hogy megemebresedett a kiképzés alatt. Az apa

is — aki a Felszabadulás Termelőszövetkezetben dolgozik — bizonyára büszke a fiára.

A búcsúztató kulturális műsor után következett a már katonás rendbe sorakozó ifjak útbaírdítása. Cifra Pál százados, a szegedi kiegészítő parancsnokság vezetője ismertette meg a kötelességüket, majd Farkas István köszöntötte őket a szegedi párbizottság és a munkaszolgalmi veteránok nevében. Lacsán Mihály, a III. kerületi tanács elnöke arra kérte a fiatalokat, vegyenek részt úgy a kiképzésben, hogy büszkéi lehessünk rájuk. Salamon István a KISZ városi bizottsága nevében búcsúzott a bevonulóktól.

A közben megérkezett munkásörzenekar pattogó indulóinak ütemére indultak a bevonulók az állomásra. Velük meneteltek és kísérték őket a vonathoz a hozzátartozók és barátok. Az utcán mindenfelé integettek feléjük a járókelők s az Április 4 útja és a Hámán Kató utca sarkán még a forgalom is leállt, s emberek sorjával közöttük érkeztek az újoncok az állomásra.

Itt már gyorsan teltek a percek. Az utolsó pillanatokban kicsurrant egy-egy könnyesebb is azért az édesanyák szeméből. Az ifjak katonai vezényszóra, fegyvermeztelen foglalták el helyüket a vonaton, s a szerelvény megindult...

Szeged környékének bevonulói ma már alakulataiknál lesznek, felöltik az egyenruhát, de szívükben e rövid, elröppenő kiképzési időre is velünk maradnak, s szereteteikért még nagyobb odaadással teljesítik szent kötelességüket: a haza védelmét.